

ærede Medlem jo kun med den Del af de ordinære Udgifter, som staar paa det almindelige Militærbudget. Hvis det ærede Medlem tager de andre Militæruddgifter med, kommer han op paa et Beløb af omkring 27 Mill. Kr. og, naar Renten regnes med, 28—29 Mill. Kr. paa den Finanslov, vi i Øjeblikket tumle med. Og naar vi staa overfor dette Beløb og sammenligne det med det Beløb, vi fra vor Side have anset for det rigtige, hvis vi i Danmark skulde have et Militærsystem, der passede til Danmarks beskedne materielle Vilkaar, beskedne økonomiske Vilkaar og de beskedne Op-gaver, Danmarks Militærvæsen har at løse, ville vi finde, at vi vilde være gaaede ned med ikke 9 Mill. Kr., men med omkring 15 Mill. Kr. Den Kendsgerning, der bliver staaende paa dette Omraade, er og bliver dog den, at hvis man i saa Henseende havde fulgt og vilde følge os, vilde vi nu staa saaledes, at vi behøvede 15 Mill. Kr. mindre i Skat, end vi i Øjeblikket behøve. I Stedet for have vi faaet Takstforhøjelserne fra 1908, og vi have faaet Forsvarsskatten, men vi have ikke faaet skabt betydelige Nedsættelser i Toldafgifterne, og til Trods for alt dette skulde vi nu have Skatter til et Beløb af omkring 21 Mill. Kr. aarlig.

Men nu siger det ærede Medlem, og i den Henseende er han jo som et Ekko af alt, hvad der er blevet sagt fra det moderate Partis Side: Hvorfor ville de Herrer dog blive ved at tale om dette Militærspørgsmaal? Det er jo afgjort; der er Folkedom for, at de ikke kunne faa deres Villie der. Og det ærede Medlem blev næsten Demokrat, da han henviste til Folkedommen og krævede af os, der vare Folkevilliens Parti, at vi skulde bøje os for den Afgørelse, som var falden ved Valget i 1910. Maa jeg dertil svare, at jeg har ikke saa stærkt et Indtryk af denne Afgørelses bindende og afgørende Karakter. Stillingen var jo i Virkeligheden saaledes, at vi fik ikke en klar Afstemning hverken ved Valget i 1909 eller ved Valget i 1910. De ærede Medlemmer, baade af Højre og af det moderate Parti, bestræbte sig ved Valget i 1910 af et ærligt og oprigtigt Hjerte for at føre alle mulige andre Hensyn ind i Striden end netop Militærspørgsmaalet. De førte ind i deres Agitation først og fremmest Socialistforskrækkelsen og mangfoldige andre Ting, og ærede Medlemmer, der kendte Stillingen ude i de forskellige Valgkredse, vide jo, i hvor mange Valgkredse Afstemningen bestemtes mere deraf end af Hensynet til Militærlovene. I den Henseende arbejdede de Herrer ivrigt sammen, støttede hinanden

i at gøre dette til Valgdagens Slag og ikke det andet. Dertil følger jeg desuden dette, at der spillede et andet Moment ind i 1910, som var af stor Betydning. Det var, at Lovene nu en Gang vare vedtagne, og at det vilde være forbundet med ganske overordentlig betydelige Vanskeligheder at faa dem omdannede overfor Landstinget, selv om vi fik et Flertal, et begrænset Flertal naturligvis, i dette Ting. Dette spillede selvfølgelig ogsaa i ikke ringe Grad ind i Afstemningen. Hvis man skulde have haft Afstemningen som et klart og tydeligt Udtryk for, hvad Danmarks Vælgerbefolkning mente om dette Spørgsmaal, skulde man have fulgt os, den Dag vi her i Tinget stillede Forslag om, at Militærlovene af 1909 ikke skulde træde i Kraft, medmindre det ved en Folkeafstemning viste sig, at de havde et Flertal af Vælgerbefolkningen for sig, og paa faa Ting føler jeg mig saa sikker som paa dette, at hvis en saadan Afstemning havde fundet Sted, vilde der have været et betydeligt Flertal imod Militærlovene indenfor den danske Vælgerbefolkning. Jeg tror, adskillige af de ærede Medlemmer, der kende Stemningen ude i deres egne Valgkredse, ville vide, at mange af de Folk, hvis Stemmer sidste Gang bar dem her ind i Tinget, ved en saadan Afstemning for og imod Militærlovene af 1909 vilde have sagt Nej til disse. Derfor anser jeg ikke denne Afgørelse for et saa fuldgyldigt Udtryk for den danske Vælgerbefolknings Stemning, at vi af den Grund behøve at bøje os for den i Tid og Evighed.

Men jeg vil endelig føje til, at selv om en Sag er afgjort, saaledes at det er uomtvisteligt, at der er et Flertal i en bestemt Retning, betyder dog Respekten for den almindelige Valgret og for Folkevillien ikke, at vi skulde lade være med at gøre Forsøg paa at forandre Flertallets Opfattelse. Det er Kernen i alt, at man skal arbejde sine Ideer frem i Befolkningen, og om vi i den Sag nok saa mange Gange faa et Flertal imod os, fortsætte vi Arbejdet for at forandre Flertallets Anskuelse. Det drejede sig jo sidst kun om at flytte ca. 10,000 Stemmer for at faa Flertal. Og det Arbejde ville vi gøre, fordi det er vor fasteste og stærkeste Overbevisning, at der med den nuværende Militærordning, med den Maade, hvorpaa den skaber et stort Militærapparat paa Sjælland, skabes for Sjælland og den By, hvori vi nu befinde os, en kunstig militær Værdi, som i høj Grad forøger Faren for Danmark, og som, hvis der skulde komme vanskelige Forhold mellem Stormagterne, vil bringe vor Neutra-